

Toelichting beleidsregels terugvordering en verhaal Gemeente Meppel

Artikel 1

In dit artikel worden de gebruikte begrippen gedefinieerd.

Artikel 1a

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 2

Terugvordering

In het terugvorderingsproces kan op twee momenten worden afgezien van terugvordering. Ten eerste kan worden besloten om geen terugvorderingsbesluit te nemen. De vordering komt in dat geval niet tot stand. Ten tweede kan worden afgezien van verdere terugvordering in een later stadium. Deze variant, ook wel kwijtschelding genoemd, wordt behandeld in artikel 7 en verder.

In voorkomende gevallen kunnen er redenen zijn om helemaal geen terugvorderingsbesluit te nemen. Dit kan enerzijds worden ingegeven door doelmatigheidsoverwegingen. Bijvoorbeeld in gevallen waarin ten onrechte verleende bijstand dermate laag is dat de kosten die de terugvordering met zich meebrengen hoger zijn dan de vordering (kruimelbedragen). Het college is vrij tot het bepalen van de hoogte van het grensbedrag. In de oude beleidsregels is ten onrechte een bedrag opgenomen van € 20,00. Dat is aangepast in € 150,00. In de uitvoeringsvoorschriften was wel het juiste (kruimel)bedrag van €150,00 opgenomen.

Verder kunnen er in de individuele situatie *dringende redenen* zijn op grond waarvan van een terugvorderingsbesluit kan worden afgezien. Hiervan kan sprake zijn wanneer de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende, en hem hiervan geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Tevens zal in dat geval aannemelijk moeten zijn dat de belanghebbende niet kon weten dat hij ten onrechte bijstand ontving. In gevallen waarin eerst een herzienings- of intrekkingbesluit aan de orde is kan van een dergelijk besluit al worden afgezien wegens een dringende reden (zie lid b). In dat geval is er ook geen grond tot het nemen van een terugvorderingsbesluit.

Artikel 3

Brutering

In de WWB is het bruteren van de bijstandsvordering, over het algemeen aan het einde van het kalenderjaar, als bevoegdheid geformuleerd in artikel 58 lid 4 WWB. Door deze bepaling met een dwingend karakter in de Beleidsregels op te nemen brengt de gemeente tot uiting dat in alle gevallen waarin de vordering niet binnen het kalenderjaar kan worden terugbetaald, deze zal worden gebruteerd, behoudens hetgeen in lid 2 en lid 3 is opgenomen.

Artikel 4

Verplichtingen met betrekking tot de invordering

In de beleidsregels wordt meerdere malen gesproken over het aflossingsbedrag als betalingsverplichting. Om er geen misverstand over te laten bestaan dat in dit verband van een verplichting wordt gesproken wordt hier bepaald dat een aflossingsbedrag dat is opgenomen in een terug- of invorderingsbesluit geldt als aflossingsverplichting.

Burgemeester en wethouders verrichten onderzoek naar de hoogte van het inkomen. Dit gebeurt als de debiteur verzoekt om een aflossingregeling. Het uitvoeren van onderzoeken naar de afloscapaciteit is arbeidsintensief. Wanneer de debiteur om een betalingsregeling verzoekt kan meestal eenvoudig mondeling een regeling getroffen worden. In de uitvoeringsvoorschriften worden regels gesteld voor de bepaling van een aflosregeling.

In lid 3 en 4 staat dat het onderzoek na respectievelijk drie en vijf jaar wordt stopgezet.

De praktijk wijst uit dat na genoemde termijnen personen niet meer traceerbaar zijn. De tijd die met het onderzoek gemoeid is wordt op deze manier bespaard.

Artikel 4a

Dwangbevel

Het terugvorderingsbesluit heeft op grond van artikel 60 lid 2 WWB, artikel 56 lid 2 WIJ, artikel 28 lid 1 IOAW en artikel 28 lid 1 IOAZ een executoriale titel. Deze omstandigheid kan zich voordoen wanneer er geen inkomstenbron beschikbaar is, of wanneer beslag wordt gelegd op een onroerend goed.

Artikel 5

Verrekening en beslaglegging

Verrekening met de bijstand wordt gebaseerd op artikel 6:127 van het Burgerlijk Wetboek. Bij deze vorm moet aan de navolgende vereisten worden voldaan:

- er moet een wederkerig schuldenaarschap bestaan. Het gaat hier om het over en weer voldoen van een schuld. De door de belanghebbende te ontvangen bijstand, en de ten onrechte verleende bijstand die moet worden terugbetaald, worden beschouwd als de hier bedoelde wederkerige schuld;
- er moet gelijksoortigheid van schuld en prestatie zijn. Hieruit vloeit voort dat bijstand alleen met bijstand kan worden verrekend. Dit betekent dat een ten onrechte verleende bijstand niet met bijvoorbeeld een WMO vergoeding kan worden verrekend;
- bij verrekening is de gemeente gehouden aan de beslagvrije voet;
- verrekening kan alleen voor zover de uitkering voor beslag vatbaar is (dus bijvoorbeeld niet met bijzondere bijstand voor specifieke kosten).

Tenuitvoerlegging door middel van beslag kan geschieden conform de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De gemeente heeft de mogelijkheid van *vereenvoudigd derdenbeslag* op loon of uitkering.

De procedure is als volgt:

- de gemeente stuurt met een kennisgeving een afschrift van het terugvorderingsbesluit naar degene van wie debiteur een periodieke uitkering ontvangt;
- hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven;
- de derde-beslagene moet de kennisgeving binnen 8 dagen voor gezien terugzenden aan de gemeente;
- door de terugzending is het beslag gelegd. De derde-beslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag uit te betalen aan de gemeente;
- de gemeente moet binnen 7 dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving aangetekend toezenden aan de debiteur. Als de gemeente dit nalaat kan debiteur de President van de rechtbank vragen het beslag op te heffen.

Artikel 6

Wettelijke rente en kosten

Op 1 december 2009 heeft het college besloten om de wettelijke rente niet aan de burger in rekening te brengen.

Artikel 7 tot en met 13

Kwijtschelding

Wanneer een bijstandsvordering door middel van een terugvorderingsbesluit is vastgelegd, kan er in een later stadium reden zijn om de vordering (gedeeltelijk) kwijt te schelden. De bepalingen over kwijtschelding zijn grotendeels overgenomen uit artikel 78a

van de per 1-1-2004 vervallen Algemene bijstandswet. Deze bepalingen zijn in de Wet werk en bijstand niet opgenomen.

Hoofdstuk 3 Verhaal

Artikel 14

Verhaal

Op grond van een eerdere circulaire (Uitvoeringsaspecten van de nieuwe verhaalswetgeving, SZW 30 september 1992) kan een kruimelbedrag worden gehanteerd.

Artikelen 15 tot en met 21

Deze artikelen spreken voor zich.